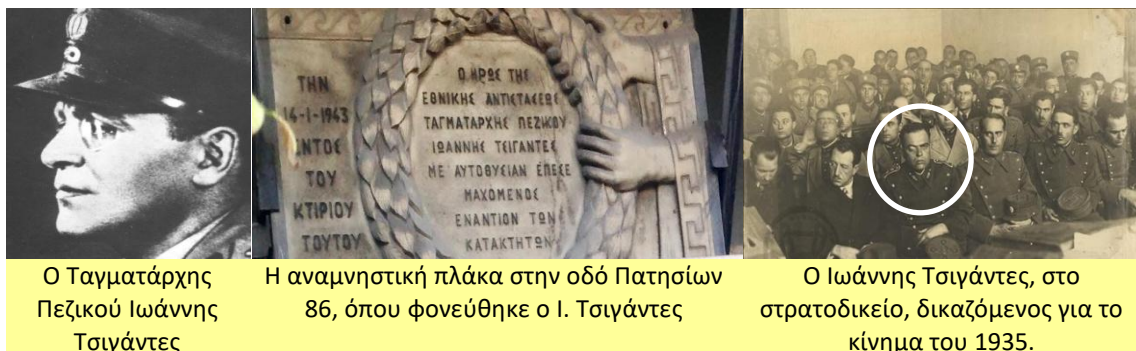

Η Οργάνωση Μίδας 614

«Χρυσός και γυνή τούς φίλους έχθρούς ποιεί». Μένανδρος(4^{ος} Αιών π.Χ.) Αθηναϊός
Έλληνας θεατρικός συγγραφέας και ποιητής.

Την 14^η Ιαν. 1943, ο Ταγματάρχης Πεζικού Ιωάννης Τσιγάντες Σβορώνος, αρχηγός της αντιστασιακής οργανώσεως «Μίδας 614», φονεύθηκε από Ιταλούς στρατιώτες, σε υπόγειο διαμέρισμα πολυκατοικίας στον αριθμό 86 της οδού Πατησίων στην Αθήνα. Ο Τσιγάντες γεννήθηκε το 1897 στην Τουλτσέα της Ρουμανίας, αποφοίτησε από την Σχολή Ευελπίδων το 1920 και συμμετείχε στην Μικρασιατική Εκστρατεία. Λόγω της εμπλοκής του στο κίνημα του Ελευθερίου Βενιζέλου την 1^η Μαρτίου 1935, καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά, αποτάχθηκε από τον στρατό και καθαιρέθηκε από τον βαθμό του, επανελθών στην τάξη του στρατιώτου. Ο βασιλεύς Γεώργιος Β΄ χορήγησε αμνηστία σε όλους τους κινηματίες έπειτα από την ανάρρηση του στο θρόνο (5 Νοεμ. 1935). Μετά την κατάληψη της Ελλάδος από τις δυνάμεις του άξονος διέφυγε στην Μέση Ανατολή, αποκαταστάθηκε στον βαθμό του και εκπαιδεύτηκε από τις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες.

Η Επιχείρηση «Θόργολαντ»

Την 02^η Αυγ. 1942, ο Τσιγάντες μαζί με άλλους 7 στρατιωτικούς και ένα πολίτη μεταφέρθηκαν με βρετανικό υποβρύχιο, από την Βυρηττό στην ακτή Κοτρώνα της Λακωνίας. Η αποστολή με την κωδική ονομασία «Θόργολαντ (Thurgoland)» έφερε μαζί της 12.250 χρυσές λίρες Αγγλίας, 3 ασυρμάτους και 1,5 τόνο τροφίμων. Ο Τσιγάντες είχε επιφορτισθεί, την ίδρυση στην Αθήνα ενός «Κέντρου Συντονισμού» του αντιστασιακού αγώνος, την σύσταση ανταρτικών οργανώσεων, τον συντονισμό και τον έλεγχο τους από το Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής και την παρεμπόδιση χειραγωγήσεως του κινήματος αντιστάσεως από το ΚΚΕ. Μετά την άφιξη του στην Αθήνα στρατολόγησε προσωπικό και δημιούργησε την οργάνωση «Μίδας 646» με την οποία σκόπευε να φέρει σε πέρας την αποστολή του.

Δράσις και Γοητεία

Ο Τσιγάντες δεν ήταν το πλέον κατάλληλο πρόσωπο για συνωμοτική δράση. Υπήρξε εμβληματική φιγούρα, τολμηρός σε βαθμό που γινόταν απρόσεκτος στην τήρηση των κανόνων ασφαλείας, δεν περνούσε απαρατήρητος, χρησιμοποιούσε

μονύελο(μονόκλ) και τον ενδιέφερε το ωραίο φύλο. Οι κοινωνικές του συναναστροφές είχαν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία αχρείαστων εχθρών. Η άφιξη του και η ύπαρξη των λιρών έγινε γνωστή στην Αθήνα, προκαλώντας το ενδιαφέρον, όχι μόνο των πατριωτών, αλλά και των τυχοδιωκτών. Η οργάνωση του πέτυχε να φυγαδεύσει αρκετούς Έλληνες και να διαβιβάσει πολύτιμες στρατιωτικές πληροφορίες στο Συμμαχικό Στρατηγείο στην Μέση Ανατολή. Οι αντιστασιακές οργανώσεις δεν εμπιστεύθηκαν τον Τσιγάντε, οι μεν δεξιές λόγω των αντιβασιλικών φρονημάτων του, οι δε αριστερές γιατί είχε έρθει ως εκπρόσωπος της εξόριστου βασιλικής κυβερνήσεως. Υπήρχε επίσης ο φόβος των συλλήψεων, λόγω του ότι η παρουσία του στην Αθήνα ήταν σε γνώση των αρχών κατοχής.

Το Δικαστικό Πόρισμα

Ο Ταγματάρχης της Στρατιωτικής δικαιοσύνης Ιωάννης Κοκορέτσας, μετά την απελευθέρωση, ενήργησε ένορκo προανάκριση κατόπιν αιτήσεως της Βρετανικής Απόστολής στην Ελλάδα, προς εξακρίβωση των συνθηκών θανάτου του Τσεγάντε και του τρόπου διαθέσεως των 12.250 χρυσών λιρών, που έφερε στην Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 1946 ο Κοκορέτσας υπέβαλε πόρισμα 57 σελίδων, στο οποίο αποφάνθηκε ότι, η κατάδοση του Τσιγάντε στις ιταλικές αρχές, προέκυψε από ανώνυμο γυναικείο τηλεφώνημα, οφειλόμενο πιθανόν είτε σε ερωτική αντιζηλία, είτε σε πολιτική αντιπαλότητα, είτε σε κάλυψη χρηματικής υπεξαίρεσεως. Από την διάθεση των 12.250 λιρών δεν υπάρχουν στοιχεία για το που κατέληξαν 4.600 λίρες, λόγω παντελούς ελλείψεως παραστατικών εγγράφων. Από τον Απρίλιο του 1942 με νόμο της κατοχικής κυβερνήσεως Τσολάκογλου, προβλεπόταν η θανατική καταδίκη για δοσοληψίες με χρυσό. Μονάχα για την φυγάδευση ατόμων στην Μέση Ανατολή, είχαν αγορασθεί 7 πλοία από την οργάνωση «Μίδας¹ 614». Ο Κοκορέτσας, μετά από εξέταση 175 μαρτύρων διαπίστωσε ότι, ελάχιστοι εκ των εμπλεκέντων στην υπόθεση Τσιγάντε είχαν σαν κίνητρο τους μόνο τον ανιδιοτελή πατριωτισμό. Η οικονομική και όχι μόνο κρίση που βιώνουμε στις ημέρες δείχνει ότι, σαν λαός αδυνατούμε να διδαχθούμε από τα λάθη μας.

Παπάγου 01 Μαρ. 2017

Αντγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς

Βιβλιογραφία

- α. **Πόρισμα Ενόρκου Προανακρίσεως**, Ταγματάρχου Στρατιωτικής Δικαιοσύνης Ιωάννου Κοκορέτσα, Αθήνα 29 Ιουν. 1946.
- β. Σόλων Νεοκλής Γρηγοριάδης, **Ιστορία της σύγχρονης Ελλάδος (1941-1974)** Αθήνα 1973, ΕΚΔΟΣΕΙΣ Κ. ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΣ.

¹ Ο Μίδας ήταν βασιλιάς της Φρυγίας, φημιζόμενος για την σοφία, την ευσέβεια και τα πλούτη του. Ο Θεός Διόνυσιος του χάρισε, ύστερα από παράκληση του, την ικανότητα ότι πιάνει να μετατρέπεται σε χρυσό. Ο Μίδας όταν συνειδητοποίησε ότι το άγγιγμα ήταν στην ουσία ήταν κατάρα, ζήτησε από τον Διόνυσο να τον απαλλάξει από το μαγικό άγγιγμα. Ο Μίδας, μετά από υπόδειξη του Θεού Διόνυσου, πλύθηκε στον ποταμό Πακτωλό, και ξαναέγινε όπως και πριν. Ο Πακτωλός από τότε αναβλύζει χρυσάφι.